

САКРАЛНИ

Сакрални бяха мечтите ми земни към моите живи...
Но заличихте ги вие богоподобни коварни,
живеещи сред бащините обятия, тънещи в ласки райски...

Зове ги земнодишащи - лишени от телепатия... Отнехте
им истината на формулата Творение-човек - отговора
скрихте! Чудното Провидение - не познаващо смърт -
отрекохте го!

От провинението измихте се тайно пред... Бог!

Помня, раждаха се и летяха безсмъртни...

Днес, не подозират мистичния факт...

В илюзия потопихте паметта им, изтрихте богородието.

И не помните завета - добро в памет да съхранят
по плътта ми земна,
за идните, в бъдния свят...

Самоубиват се преждевременно с думи, клевети.

С куршуми, радиация и опиати...

Измислици на сърцата тленни сред летаргия...

Ще пропищи ли във вас болезненост, милостиня:

Ще оцелеят ли?! Ами, ако намразят децата си?!

И самите нас?!

Експериментирате.

Зове ги нравки на плътта ми,

демонстрирайки висшия си разум - преимущество!

Загнездени на пространството в хилядния час,

недосегаеми, ненаказани, впити в кожата и плътта на

податливите, леете некадърност, изсмуквате

на силните силите, сред заболяемост

неизлечима до степен мрак...

Сама, ще се боря! И борбата ще е неравна!

Контролирам лудото ви излъчване, заразените ще отлъча!

Ще издигна клади на децибелите и настървеният ви вой!

Ще пирувате прокудени в дън безпределието...

На финала, победителите, кой ще ги познае?!

Сакрални бяха мечтите ми... Сакрални!